



فاوست ده‌لن: «ته‌نیا که‌سیک شایسته‌ی ژیان و ئازادییه، که‌ حازر بی‌ له پیتاویاندا چه‌ک هه‌لبگرئ و بۆ وه‌دیها‌ت‌نیا‌ن خه‌بات بکا.»
ئه‌م په‌یفه‌ پێک به‌ بالایی به‌رزی فه‌تاح ئه‌میری برابوو، ئه‌و له‌ ژیانیدا به‌ چه‌کی واژه‌ و چیرۆک، هه‌ولێ ئینسانی و دادپه‌روه‌ری دا و له‌ واژه‌ به‌ واژه‌ی پۆمانه‌کانیدا، گه‌روه‌ی په‌کسانی و ئازادی گرت. فه‌تاح ئه‌میری شوناسی خه‌بات و به‌رخۆدان بوو، ئه‌ویندار بوو، وه‌ک مرۆف ژیا، مرۆفانه‌ نووسی و به‌ په‌یامی مرۆفایه‌تییه‌وه‌ به‌ره‌و پووناکی بالی گرت. هه‌ر نووزه‌ی، ئاهه‌نگیک و هه‌ر واژه‌ی، کانیاوێک و هه‌ر په‌یفیک، پسانی سه‌د خۆره‌تاو بوو. هه‌ر به‌لین و وه‌فایه‌کی، شه‌پۆلێک له‌ مانگه‌شه‌و بوو. ئه‌ستیره‌ ئاسا په‌یامی به‌ گوئی سپیده‌دا سرتاند و پۆیشت. منیش به‌ پینووسی گریان، له‌ سه‌ر په‌ری گوله‌باخ و بالی نه‌خشینی په‌پووله‌ سوور و سه‌وزه‌کانی کوردستان ده‌نووسم:

(دیمانه‌یه‌کی بلاونه‌کراوه‌ له‌ گه‌ل فه‌تاح ئه‌میری)

دلۆپیکت خوینی دیده‌ و دلۆپیکشت گه‌ره‌ری ده‌ریای ئازادی و سه‌ربه‌ستی. سۆزی پیسۆزی ده‌روونت نه‌غمه‌ی قه‌تاره‌ی (ماملن)یه‌ و خه‌یالیشت وه‌ک بای سه‌با، پاسپارده‌ی «ده‌رده‌کورد»ه‌که‌ی (هین)ه‌. به‌رامه‌ی نه‌سر و په‌خشانت له‌ شیعه‌ره‌کانی (هیدی)یه‌ و چه‌پکه‌یه‌ک چاوه‌پوانییه‌. سواره‌ئاسا له‌ قورگی زه‌مانه‌وه‌ گویت له‌ زه‌مزه‌مه‌ی زولایی خیزه‌ ورده‌کانی کانییه‌. گوئی ئه‌شکت هه‌لناچۆپئ و په‌یفت له‌ ئاستی نیشتمان، دل ناگۆپئ.

ئا: هادی حه‌بیبی
(سه‌رده‌شت)

دوو نه ته وه يه دا چۆن ده بينن؟

- كاكه ئه و پرسيا رهت، وه لامى ئاشكرايه و ئيمه ي فه قير، وه چاكه به نكاله ي خۆمان ده به نچه كمه ي ئه وان نه خه ين. عه ره ب له ميژه كه له بابى خۆى به له پان لى ناوه، بۆ هه موو موسلمانىك، به تايبه تى موسلمانى عه ره ب، شانازى به كى گه وره يه كه به پى ئامارى جيهانى، پر فروشترين كتىبى دنيايه، قورپانه و ژورترين ناو ده دنيايه دا (مه ممه ده).

به شىك له قورپان كورته چيرۆكه، باسى ژيانى پيغه مبه ره كانه و يه گجار خۆش و دلگه ره . زيانى عه ره بى وه ك زيانناس ده لىن: زيانىكى كامله، ده جا سه ره پاي ئه وه ش ئيسلام ئه وه ندى ئه سه ر كردوو، ته نانه ت هينديك له موسلمانى نا عه ره ب، به تىكرپاي زمانه كه شيان گۆراوه و بووه ته عه ره بى، وه ك ئه فرىقا ييه كان.

له كوردستانى به شى عىراق، كوردى وامان هه ن، عه ره بى له عه ره به كان باشتر ده زانن، مه لكانى خۆشمان باشى ده زانن، خويندوو يانه و كاربان پى كردوو. مامۆستا (شوكر مسته فاه) په حمه تى كه من زۆرى ده خزمه تدا بووم، يه كيك له و عه ره بى زانانه بوو، توركى ئيستانبوليشى باش ده زانى. چاكه له باسه ئه سلبيه كه مان دوور نه كه وينه وه، عه ره ب زۆر پيش فارس ده ستيان به رۆمان نووسين كردوو و نووسه رى باشيان هه ن. من كتىبه كانى نه جيب مه حفوزم خويندوو نه وه (ئه وان هى وه رگيڤدرا ونه وه سه ر فارسى). پياوى وه ك حه سه نه ين هه يكه ل ده دنياى رۆژنامه گه ريده كه مه، سه دان نووسه ر و رۆژنامه نووس ده ميلله تى عه ره بده هه ن و هه بوون. عه ره ب بيچگه له وه ي بۆخۆى دووسه د ميليۆن نه فه ره، به شىكى ديكه ي زۆر پيش له ميلله تانى ديكه، به هۆى ئايينى ئيسلام به

زيان و فه ره نه گى عه ره ب ئاشنان. عه ره ب بيچگه له خاوه ن قه لآم، خوينه ريشى زۆره، ئه وه ش هۆيه كه بۆ په ره گرتنى فه ره نه گ و زيانى عه ره بى، ده يجا كارتيله كانى نه وتى و پوول و پاره ش له وى پاره ستى، ئه وان هه موويان چاوسوور و داشدارىكن و پشتيوانى ته واوى لى ده كه ن، بۆخۆشيان ئه وه نده به رچاوته نكن، ته نيا خۆيان به ئاوه دانى ده زانن. دويه ي، ئه مارات، كوه يت و... ده بى ئاوه دان بن و تىروته سه ل بژين، به لآم ئه و نيسكه كورده له به شى عىراق ده بى به لآى ئه نفال و هه له بجه ي به سه ر بى و خه لاتى نه وه ي سه لآحه ددين ئه وه بى كه سه ددام حسين ده گه لى كردن و سووريبه به كورده كانى ئه و به ش بلئ: ميوان. ده و حاله دا هه لسه نگاندى ئه و دوو فه ره نه گه له گه ل يه ك گونجاو نييه، كورده كانى به شى عىراق مالىان ئاوه دان بى (زيانه كه يان) له فه وتان پزگار كرد و ئيمه كه ئىستا قه لآم لى ده ده ين، پياوانه ده ده ستمان دايه و ئه وه مان له بير نه چى باشه. دياره مه به ستم له به رچاوته نگى عه ره ب، حكومه ته عه ره بيبه كانه و سه رۆكايه تى ميلله تى عه ره ب رپز ده گرم.

مامۆستا هيمن ده يگيڤراوه، ده يگوت:

«پوو له هه ر لايه ك ده كه م بيگانگه يه»

«ژين ده نيو بيگانگه دا، ته نگانگه يه»

ئه و سه ر و به ندى كه «نال هى جودايى» م به ده سته وه بوو، له به غدايه ده ژيام، حكومه تى به عس هيرشيكى بى وچانى برده بووه سه ر كوردستان و شه رپكى بى ئامان و قورس بوو، كورده كه ش وه ك ديوارىكى پۆلا، پاريزگارى له ولاته كه ي ده كرد. رۆژ نه بوو ده يان كه لاك و كوژراو به ره و به غدا نه هيننه وه، هه رگيز عه ره بيكم نه دى، ته نانه ت به چاويش له ئيمه ي

كورد مۆر بېتەوه، يان قسه يه كى ناشيرين بكا،
 ئه وه حكومته تى عىراق بوو كوردى ده كوشت.
 بيستومه «عه بدولپه حمانى زه بيحى» سه ددام
 كوشتوويه تى، من به لگه يه كى وام نه ديوه كه
 ئه وه قسه يه راسته، يان درۆ، به لام نه گهر ئه وه
 قسه يه راست بى؛ هينده ي ئه نفال و هه له بجه
 تاوانباره . كوشتنى ئه وه پياوه گه وره و فه وتاندى
 فرهه نكه كى كه ده راستيدا فرهه نكى گلى
 كورد بووه؛ ده بوو ده دادگايى سه ددامدا يه كيك
 له تاوانه كانى بى و زوريشى له سه ر برون.
 به برى مانى من ئه م جوړه كار، ده چيته وه سه ر
 پيشيلى كرنى مافى به شه ر و ئه وه كار، كوشتاريكى
 فرهه نكيه .

وه چا كه باسى فرهه نك و زبان و پومانى
 فارسى بكه ين و ده ست له كوّل عه ره ب بكه ينه وه .
 پاشا حكومته تى «ماده كان» كه ده لپن كورد
 بوون، حكومته تى ئيران ده كه ويته ده ست
 «هه خامه نيشى» يانى فارس، ئيدى فارس و
 تورك، يان نازهرى، نوره مان ناده ن و لي مان ده بنه
 پاييزه برا. زباني فارسى ته نانه ت ده حكومته تى
 پاشا تركه كانيشدا ده بېته زباني په سمى ئيران و
 ته واوى كاروبارى ده ولت و ديوان و ده رسوده ور
 به فارسى ده بى. ئه وان ده بنه حازرخورى بن
 ته به كى و ئيمه هه لده په سيژدرين، جا برپوانه پتر
 له ۲۵۰۰ سال خزمته تى گشتى به زمانى فارسى
 كراوه، هه روه ها زور پياوى فرهه نكى و زانا،
 له گلى كورد هه لكه وتوون كه ئه وانيش ته نيا
 خزمه تيان به زبان و فرهه نكى فارس كرده وه .
 ئيستاش نمونه ي ئه وانه هه ن و ده يانناسين. برا
 گيان توش له منت ده وى پيكه وه يان هه لسه نكيتم!
 كورد ده لى: «كه نگر و قوماش نابنه يو لداش» .
 ئه وه فرهه نكه ميژويى و له ميژينه ي فارس،
 دوو چه شنه ئالوگورپى به سه ردا هاتووه،

يه كيان ئالوگورپى ئاساييه كه به سه ر به شى
 زباني هه موو ميلله تاندا دى و به ره و باشتر
 بوون ده پوا. يه كى ديكه يان تي كه لاوى زباني
 فارسى ده گه ل زبانه كانى ديكه يه . ده هيرشى
 مه غولدا نه ته نيا زبان زيانيكى واى نه كرد،
 به لكوو دواى ماوه يه ك، فرهه نكى مه غوله كان
 كه وته ژير كاريگه رى فرهه نكى ئيران و هيرى
 كرده وه و ده كرئ بليم پامى كردن، هوى ئه وه
 شته ش ئه وه بوو كه مه غول به فه لسه فه يه كى
 به هيزه وه هيرشى نه كرده سه ر ئيران .

به لام ده هيرشى عه ره به كاندا بو سه ر ئيران،
 ئه وه ئه سه ره به پيچه وانوه زور زه ق و به رچاو
 خوى نواند. زباني عه ره بى هروژمى كرده نيو
 زباني فارسى و كه ولى له حاجه ت خست.
 «سولتان مه محمودى غه زنه وى» بوخوى ئاقلى
 پى شكا كه ده بى كاريك بكا، يان فيرده ووسى
 نه مر ئه وه شوينه ي بو كيشا؛ لانى كه م من
 خه برم نييه، به لام شانامه ي فيرده ووسى - وه ك
 بوخوى ده لى - به سى سالان ته واو بووه:

«بسى رنج بردم در اين سال سى»

«عجم زنده كردم بدین پارسی»

كه مانا كوردييه كه ي ئه وه يه:

«چه ندم رهنج كيشا ده و سى ساله يدا»

«عه جهم زيندو كرده وه به و فارسىيه»

شانامه ي فيرده ووسى پيشه كيه ك بوو بو
 بژارى عه ره بى ده زمانى فارسيدا. ئه وه كار
 تا ئيستى هه ر به رده وام بووه، كه چى هيشتا
 واژه ي عه ره بى ده زباني فارسيدا زورن، به لام
 فارساندوويانه و زيانيكى شيرينى پيك هيناوه .
 ئاماژه يه كيش به وه بكه ين زه رهرى نييه، فارسه كانيش
 له سه ر فرهه نكى عه ره ب كاريگه ريان هه بووه، وه ك
 بوونى سه لماني فارسى، پاشان تايفه ي به رمه كى ده
 زه مانى خه لافه تى (هاپوون) دا، كه ئه وه ده چيته وه

سەر باسئىكى دىكە و ئىمە لە پىرسىيارەكەمان دورور دەخاتەوہ .

چىرۆكى زىانى فارسى، ئەوئەندەى من ئاگادار بىم لە كئىبى «ئەمىر ئەرسەلان» پادەست پى دەكا، كە دەچىتە زەمانى حكومەتى قەجەرەكان، واتە «قاجارىە»، ئەوئىش حەكايەتى گوئى ئاگردان بووہ كە حەكايەتخوانئىكى دەربار بۆ شازادەيەكى قەجەرى كوتووہ، پاشان كە تەواو بووہ، پىيان خۆش بووہ و كردووئانەتە كئىب. ئەگەر ئەو كئىبەمان بە پۆمان و دەستپىكردى ئەو ھونەرە قەبوول بى، دىسان لە ئىران زۆر درەنگ لە دايك بووہ، دە حالىكدا لە ولاتە دراوسىكانمان بە تايبەتى پووسيا دە زەمانى قەيسەرەكاندا، پۆمانى زۆر بە ھىز نووسراوہ . (من دە پىشەكى پۆمانى «بلىند و نەوى» نەسرین خانمى جەغفەرى دا پتر باسى ئەو مەسەلەم كردووہ و ھۆى ئەو دواكەوتووئىبەشم بە كورتى ھىناوئەتەوہ).

* پۆلى زمان لە پۆماندا چۆن پىناسە دەكەن؟
- يەككە لە كەرەستە ئەسلىيەكانى پۆمان، زىانە. بە ئەندازەى ھىزى زىان، پىوانەى پۆمانەكە فەرق دەكا، بە تايبەتى دە پۆمانى كوردیدا، چونكە ئىمە ھىشتا زمانئىكى يەكگرتوو و ئىستاندارمان نىيە، بەلام مىللەتانى دىكە ھەيانە. دە فارسىدا زىانى نووسىن يەكە، دە حالىكدا لە شارى تاران، باشوور و باكورى شارى تاران جىاوازى قسەكردنپان زۆرە، دەجا بن لەجەى يەزدى و شىرازى و ئىسففەھانى لە جىى خۆى پاوہستى، بىجگە لەوہى ئىمەى كورد، زىانى تەواو يەكگرتوو مان نىيە؛ لە ھەموو پارچەكانىش، زمانى مىللەتانى دىكەى دەگەل كەوتووہ. غەبرى فارسى كە دەگەل كوردى كۆلكەيەكيان ھەيە، ھەردووكيان لە زىانە ھىند و ئوروپايىيەكان لە قەلەم دەدرىن،

بەلام زىانەكانى دىكە دەگەل زىانى كوردى تىكەلاو بووہ، ھەك عەرەبى و توركى كە زۆر لىك دورورن و باوكىشپان لە مزگەوتئىكى نەبووہ. ھەرچەندە من پىم وايە زىانى فارسى و زىانى كوردى ھەر يەكەى زىانىكى سەرەخۆيە، بەلام ھەك دوو برا دەچن كە باوكيان يەكە و ئەوى برا چووكەيان دە دەست زىدايكدا گەرە بووہ و پىى پانەگەيشتون، ئەوى دىكەشپان ۲۵۰۰ ساللە خزمەتى دەكەن و بۆارى دەكەن، لە ھەموو لايەكەوہ بۆى دىنن و دەولەمەندى دەفەرموون. زىانى تەپ و پاراو و كارامە «كارامە، مەبەستم زىانى ئەورپويى و زانستىيە» نرخی نووسراوہكە ھەدەردەخا و كەسايەتى تايبەتى دەداتى.

* پۆمان لە پۆزاوۋە ھاتووہ، پىت وايە پۆزھەلات ئىستاش لە ژىر كارىگەرى پۆمانى پۆزئاوۋادا ماوئەتەوہ، يان توانىويەتى سەرەخۆ بى؟

- من پىم وايە ئەدەبىياتى ھەر مىللەتئىك ئەگەر گەيشتە قۇناغى نووسىنى پۆمان، نىشانەى دوو شتە. ھەوئەل: زىانە، كە بە تەواوى كارامەيە و دەكرى بىروپاى فىكرى پى بنووسرى. دووہم: ئەو ولاتە بەرەو شارستانىت تا ئاستى ئەوہى نىوہرۆكى پۆمانەكە (مەبەستم باشترىن پۆمانى ئەو ولاتەيە)، چۆتە پىش.

گەيشتن بەو جىگەيە، پىويستى بە دەولەت و مىللەت ھەيە و حكومەت دەبى پشستىوانى فەرھەنگ بى، لە نووسىن نەترسى و شان بۆ ھەموو چەشنە ئازادىيەك شل كا. مىللەت ئازادى فىر بى و نەيكاتە ھەرەجومەرەج و ھەركەس ھەركەس. نمونەى نەبوونى ئازادى دە نىو ئىمەدا ئەوہيە كە بەشى زۆرى ئەدەبى كوردى، شىعەرە. ئەگەر ئىمە بلىين ئەدەبىياتى كوردى كارامە نەبووہ و كايەى پەخشانى لە دەست نەھاتووہ، پەنگە تا پادەيەك راست بى، بەلام

له كه يه وه؟ نه و كاته ی زبان، يانی نووسين و خویندنه وه به زیانیک نژاد نییه، قه لاهم به ره و شاعر ده پوا، چونکه شاعر له بهر ده کړی، له بیر ده مینن، کیشی هه یه، قافییه ی هه یه و له شانان خو شه. شاعر له و می شکوه به ره و می شکو دی و هره ده گیرئ، به لام په خشان نه و کاره ی پئ ناکړئ و له بهر ناکړئ.

به جه ساره ته وه ده لیم ژوربه ی به یته کانی ئیمه، شان له شانی تراژیدیه کانی شکسپیر ده دن و ده نه ده بیاتی شیفاهیدا (زاره کی) که م ناهینن، که به شیکي ژوری به پی زه مان گوراون، یان هر له بیر چوونه ته وه، به لام به یته کانیش نه گهر شاعر نه بن، حاله تی شاعر یان هر هه یه و به یته بیژ شاگرده کانی فیر کردون، هه یی خو شی پئ کوتوون و هه یی به یته بیژه کانی پیشووشی بؤ نه قل کردون. نه و نه ده به نه خشین و په نگینه سه باره ت به نه نووسینه وه، هر که سه ی هیندیکی له بیر چووه ته وه، وهک بیړن هر هاتووه و که م بووه ته وه. ده و سالانه ی دوا پیدا نه و خو شه ویستانه ی نه جوومه نی نه ده بی مه هاباد، به شیکیان تومار کردوه که من به کاریکی ژور پیروزی ده زانم و هیوای سه رکه وتیان بؤ ده خوازم، هر وه ما برای خو شه ویست و دل سوژم کاک «که ریم قه یوومی» وهک بؤ خو ی له لای من باسی کردوه، هه لیکی بؤ هه لکه وت و نیزیکه ی هه زار کاسیتی سه عاتی تومار کردوه، ماوه یه کی له میژه نه و براده ره م نه دیوه، هیوادارم نه و خه زینه به نرخه ی مابئ و نه گهر بکړی چاپی بکا و کتیبخانه ی کوردی پئ ده وله مند بئ، که من به ش به حال ی خو م ناره زووی له وه گه وره ترم نییه. زانای گه وره ی کورد «نه حمه دی خانی» کتیبی «مه م و زین» ی بؤ نووسیوین که به پوآله ت شاعره،

به لام «پروفسور دوکتور عیزه ددین مسته فا په سوول» جاریکی که من ده خزمه تیدا بووم، ده یفه رموو ماوه یه کی ژور لی کولینه وه م له سه ر «مه م و زین» کردوه، بیجگه له به شی نه ده بیی به ره مه که، باسی سیاسی، نابووری، کومه لایه تی، فه لسه فه، په وانناسی، کومه لئاسی و... م لئ دوزیوه ته وه و سه لماندوومه.

ماموستا هه ژاری په حمه تی که به پاستی نه ویش زانایه کی گه وره ی کورد بوو، ده ناخری کتیبی وه رگی پوای «مه م و زین» دا ده لئ:

«خانی له هه زار و سه د ژیاوه»

«نه و هخته چلون له مه دواوه»

ده ی کاکه ئیمه له سالی (۱۱۰۰) ی هیجری پیاوی وهک (نه حمه دی خانی) مان هه بووه و نه گهر مه میدانمان هه بایه؛ بؤ نه و پیاوه گه وره به و بیره تیژه وه، خو ی ده چوارچیوه ی شاعره دا زیندانی ده کرد؟ شک ده وه یدا نییه ده یان کتیبی گه وره ی وهک (مه م و زین) ی ده می شکو دابوو و بردووی ته ژیر گل، به داخیکی ژوره وه. وهک من بیستوومه هه موو به شه ری ک پازده له سه دی می شکو کار ده کا، نه وانه ی نه و پازده یان شازده یه، نه وانه بلیمه تن و نه وانه ی نه و پازده یان چارده یه، دواکه وتوون، ئیدی پوژه لات و پوژئاوای تیدا نییه، به لام نه و پازده له سه ده، نه وهنده ی تیهاوی ده با و نه وهنده ی مه یدانی هه بی لئی و هره ده گیرئ. که سایه تی به پی و لاته، ته نانه ت ژین له ولاترا داده که وئ، هر ولاتیک نژادی و مافی به شه ر و به کورتی دیموکراسی پتر تیدا بئ، به شه ره کانی پتر و زووتر تی ده گن و پئ ده گن. له نه مریکای لاتین نووسه ری وهک «گابریل گارسیا مارکیز» ساز ده بی و له ولاتانی دیکه که متر. نه و شوینه ی شارستانیه ت به هیزه، خوینه ر به

مانای كتيب خوینیشی پتر ده بی و كتیبنووسی شی پتر ده بی و لی هله ده كه وی. تیرازی كتیب له هیئدیك شوین میلیوننه و له هیئدیك شوین هه زاره، سه رجه می نه و چنه چنه ی گوتم، مانای نه وه یه به م هویانه پژهه لات نه یوانیوه به سه ر پژهاوا، له بواری پژهاننوسیدا زال بی و پیشكه وتویی ئیستاش له پژهاوا وه ده رده كه وی. سه بك و شیواز له پژهاوا داده مه زئی و ئیمه ی پژهه لاتسی لاسا كه ره وه ی پژهاوا یین. پیاو له حه ق لانه دا، ولاتی پژهه لاتیش پژهاننوس و نووسه ری زور كه وه ی لی هله كه وتون، له فارسه كاندا ئیستاش «سادیق هیدایه ت» خوینه ری جیهانی زوره و ده توركه كاندا «یاشار كه مال» كوردی تورکی نووس، نووسه ریکی ناسراوه. نمونه ی نه وانه زورن و پیویست ناكا باسی هه مووان بكه م.

* سانسور چ به لایه ك به سه ر نووسه ر و نووسراوه دا دین؟

- سانسور تانوپۆی هه ردووكیان له به ر یه ك ده با و كاریكیان به سه ر دین، با به ده واری شری نه كرده بی. نووسین نابی به ترسه وه بكری، چونكه نه و ترسه، بیر و میشك له كار ده خا و نووسه ر تووشی له بیر چونه وه ی بابه ت ده بی. میشكی زه لیلی دهستی ترس، توانایی ده رپرینی ئیجساسی باشی نامین و ههستی ده خنكی و به جاریک له سه ر دوو پیانی بیه كم، یان نه یكه م ده مینیته وه و ئیفلیج ده بی، جا نه و حاله ته به دریزایی ته مه نی نووسه ر و به دریزایی ته مه نی سانسور، حاله تی خۆسانسوری بۆ نووسه ر به دی دین كه نه و خۆسانسورییه هیلاكتر له نه سلئ سانسوره، نووسراوه ش نه گه ر تووشی سانسور هات، وه سه ریه ك خسته نه وه ی گرانه، چونكه هله ده بردری و سه روبه ری پیک نایه ته وه. به و

پرسیاره ت بیره وه ریبه كم وه بیر كه وته وه، له جیی خوینه تی نه گه ر بۆت وه گپرم. تازه كتیبی «گورستانی غه ربیان» ی به پیز دوكتور ئیبراهیمی یوونسی كه به فارسی نووسیویه تی هاتبوه ده ری، به په له خوینده وه و زورم پیخوش بوو، به لام به و قه له مه جوانه یه وه له هیئدیك شوین تی ده مام كه خویه نه وه نه ده بوو وابی...؟ وا هات پێگام كه وته تاران و چوومه خزمه تی، دیداریکی خۆش بوو، زوری حورمه ت گرتم و به خیری هینام.

كه وتینه باسی كتیب و نووسراوه و نه و بابه تانه، فه رموی:

«گورستانی غه ربیان» ت خویندوه ته وه؟
عه رزم كرد:

- به لی، ته نانه ت پرسیا ریکی زور تاییه تیم له مه ر نه و كتیبه هه یه، كه پیم وایه زورتر بیره وه ری خۆته. كاتی خویندنه وه ی له زور شوینان هه ستم ده كرد وه ك له سه ربانیتی بلیندرا به رم ده نه وه؛ له مه سه له كه هله ده برپیم. نه وه چیه، بۆ وایه؟

گوتی: «كاكه گیان ۱۶۰ لاپه ره ی مقهستی خواردوه، ده ته وی نه وه ی نه بی؟!»
نه و كتیبه بۆ دووم جاریش چاپ كرایه وه، به لام من چاپی دووه میم نه دیوه و نازانم هاتوه ته وه جیی خۆی، یان كه می كردوه.

* ئاره زوت چیه؟
- لیمگه پێ سانسوری كه م.
* پیم خۆشه ئاره زوی چه ند هونه رمه ندیكم له زمانی خۆتانه وه بۆ باس بكه ن.

- ئا، نه وه هاتییه سه ر مه تلّه ب، حه كایه تیکی كوردی مندالانه مان هه یه ده لی: «گورگه شۆ، گورگانه شۆ، له ماله مه دووره وه شۆ».
ئاره زوی هونه رمه ند ده زۆریه ی به ره مه

هونه ریبه کانداهه درده که وئ، ده پۆماندا ئاره زوو دورود ریژه، ده تابلویه کی شیوه کاریدا زانین و تیپوانینی تیژی ده وئ، ده په یکه ره سازیدا ههروه تر، به لام ده شاعیردا - مالی شاعیر ئاوه دان بی - زوو درده که وئ، ده یهک دوو بهیتدا ده زانی شاعیر ئاره زویی چیه، یان یه کیک له ئاره زووه کانی نه ویه.

جاروباره هونه رهنده وهک خوی ده گه ل خه لکی ئاسایی جیاوازی هیه، ده ئاره زووه کانیشیدا ههروه ها، جاری واشه ده هیندیگ شویندا ده گه ل ئاره زووی خه لک هاوبه شه.

کاک عوبهیدی نه بیووبیان که ناسناوی شاعیری «بهرهک» ه؛ یه کیک له و خوینده واره تیگژشه رانه ی کورد و نووسه ر و شاعیره، ماموستای زانکو بووه و زوی چهره سهری دیوه، ده کرئ بلتین هینده ی مورتازیک، ئیستا خانه نشینه و له شاری مه هاباد ده ژئ و به ره می چاپکراویشی زۆن. ماموستا هیمن - ی به ریژ له جیگایه کدا ده لئ:

«ئاره زووه هه رچی ئینسانه به ئازادی بژی»

یا له و شاعیره جوانهیدا ده لئ:

«خۆزگه وهک خۆر نه مدیبا یه شهوی تار

خۆزگه ساتی پامنه بوارد بایه بی یار

خۆزگه پیری که له لای نه ده کردم

خۆزگه له یه که م ژوانگه مدا ده مردم»

فروغی فخرزاد، خاتوونی شاعیری فارسی کوتوویه تی:

«کاش در ساحل رودی خاموش، عطر مرموز

گیاهی بودم»

به کوردی ده بیته:

«خۆزگه له به ستینی چۆمیکه مهنده، عهتری

په مزای گیایهک بام».

ماموستا شههاریار، شاعیری ئازهری خه لکی

تهوریژ، که به دوو زبانی فارسی و تورکی

شاعیری زۆر جوانی هه ن و خاوه نی (ه) بهرگ دیوانی شاعیره، ئاوا ئاره زوو ده کا:

«جوانی شمع ره کردم که جویم زندگانی را

نجستم زندگانی را و گم کردم جوانی را

کنون با بار پیری آرزومندم که برگردم

به دنبال جوانی، کوره راه زندگانی را»

که کوردیبه که ی ده بیته نه مه:

«ته مهنی لاویم به شوین دۆزینه وه ی ژیاندا پۆی

ژیانم نه دۆزییه وه و لاوه تیم ون کرد

ئیستا به باری پیرییه وه ئاره زوومه وه گه ریم

له کویره پۆی ژیان به ره و ته مهنی لاوی»

نه ته نیا هونه رهنده، به لکوو خه لکی ئاسایی وهک یهک بیر ناکه نه وه. کاک عوبهید ده یه وئ چه ته یه کی کورد بیکوژئ، مام هیمن ئاره زوو ده کا به لاوی مردبا، شههاریار ده یه وئ له پیریپا به ره و لاوی بگه ریته وه و فروغ ئاره زوو ده کا عهتری په مزای گیایهک با. ههروهک شوینی قامکه کان ویک ناچئ، بیر و فیکری هیچ بنیاده میک یهک چه شنه نییه و ته نیا ده کرئ جار و باره لیک نیزیک ببنه وه، ده نا فیکر نه که م دوو بیر، مقه سته بر وهک یهک بن.

* له به ره مه کانت بدوئ؟

- سئ کتییی پۆمانم نووسیوه به ناوه کانی (هاواره به ره، میرزا، زینده خه و)، ههروه ها چوار پیشه کی کتییی خه لک و چه ندان چاپیکه وتن و نیزیکه ی 60 بابه تی جۆراوجۆرم ده بلوکراوه ی ناوخۆ و دهره وه دا بلۆ کردووه ته وه.

* بۆ به زمانی فارسی نانوسی؟

- فارسه کان نووسه ری باشیان هه ن، بۆخویان له من باشتر ده نووسن.

* به بروای ئیوه نووسه ر ده بی چ تاییه ته ندییه کی هه بی، مه به ستم پۆماننووسه؟

- پۆماننووس به بروای من نه و خالانه ی

ژیره وهی ده بی تیدابی:

(۱) نه و زبانه ی پئی ده نووسن، بیزانی.

(۲) چیژی نووسینی به هیز بی.

(۳) زور بخوینته وه.

(۴) خوش قه له م بی.

(۵) موری نه ته وایه تی به سر نووسراوه که یدا

زال بی.

* مه به سنت له خوش قه له م بوون چیه؟

- بنیاده می وا هه یه خوینده واره، زانایه، زوری

خویندووه ته وه، زه وقی هه یه و نه زمونیشی

زوره، که چی نووسراوه که ی له شانان خوش

نییه، ره قه، زوره، که م که س هه وسه له

ده که ن ته وای بیکن، به کورتی من به وانه

ده لیم: «قه له م پیس»، نه وانه نه نووسن پتر

خزمه ته، له کول خه لکی بنه وه، باشتره. به

پیچه وانه هی وایه خوینده واری که مه، به لام

خوش قه له مه، نه وانه به خویندنه وه ی زور،

که م خوینده واری به که یان چار ده کری.

* تو له که یه وه ده خوینیه وه و تا نیستا

چند به ره می نووسه رانت خویندووه ته وه؟

- راستیه که ی نازانم چنده م خویندووه ته وه،

به لام نه وه ی به ته وای له بیرمه، نیزیکه ی

(۵۰) ساله ده خوینمه وه، بیجگه له پوژنامه و

گوار و بابته تی کورت و نه وانه، په نگه ۵۰۰

جدم کتیب خویندبیته وه، جا له کتیبی وه که

ده لین بازای و هه کایه تی گوئی ناگردانرا بگره،

هه تا کتیبی به نرخ.

* هه وه ل پومانیکه ی خویندووته وه، نه گه ره له

بیرت مابی چ بوو و چوون بوو ده سنت دایه؟

- به لئ، به چاکه ی له بیرمه و هه تا گله بانی

چوانم ده که ن، نه و بیرمه وریبه م له بیر

ناچپته وه. ته من ده سالان بووم و چواری

سه ره تاییم له شاری مه هاباد ده خویند. نه و

پرسیاره گوفا ریکه ی فارسیش لئی کردووم، به لام

په نگه بیتم نه بی لیره ش بو ت باس بکه م.

بیره وه ری مندالی وه که چه قه و بنیشت (قیر

و بنیشت) به میشکی پیاه وه ده نووسین،

ته نانه ت من نیوه روکی نه و پومانه شم که م تا

کورتیک له بیر ماوه. (نیره ج میرزا) شاعیری

مه زنی فارس، شیعریکی جوانی هه یه:

«یاد ایام جوانی جگرم خون میگرد

خوب شد پیر شدم کم کم و نسیان آمد»

کوردیه که ی ده بیته نه وه:

«یادی ته مه نی لای، جهرگی ده کردمه خوین

چا بوو پیر بووم و به ره به ره فراموشی هات»

پاش نیوه پوی به هاریکی مه یله وگه رم بوو،

مه دره سه ی نه وده م دووسه ره بوو، به ره لالا

کرا بووین و به شه قامی شاپووری نه وئ ده میدا

ده هاتمه خوار. به به رده رکی کتیب فروشیه که دا

پویشتم، شلورغ (قه له بالغ) بوو، پیم و ابوو

شه ره، تووشی هاوکلاسیه کم هاتم و گوتم:

چ باسه؟

گوئی:

کتیب هه پاج ده که ن.

- به چه ندی؟

- ته نیک.

خوم ده زووری دوکانه که پاکرد، پاکه تی چوکه

دانرابوون، ته نیکت ده دا و پاکه تیکت هه لده گرت،

شانسی من، ته نه م دانئ و پاکه ته که م کرده وه،

له پشت کارتیکه ی چوکه نووسرابوو-

«نرگس، نوشته ی حسینقلی مستعان».

پوه له م وئ دان و کتیبه که م وه رگرت و ده ره پیمه

ده رئ. که میک خوارتر له سه ره شه قامه که، وه که

نیستا خانووی «شاره داری» بوو، ده وره ی نه رده

کیشرابوو، پالم وه نه رده کان دا و ده ستم کرد به

خویندنه وه ی کتیبی گورین. که میک به زحمه ت

پاستم دهکردنه وه، جار و باره له مائى پۆژنامه م
 خويندبوونه وه، به لام نه وه هه وه ل جارم بوو دهستم
 ده دا كتيبي غه پيرى ده رسي. كه ميگ چوومه پيشى،
 پايكيشام. چيروكى ناشقانه ي كيژ و كورپكى كه م
 ته من. به راستى هه ر دووكيانم به شيت ده زانى،
 هه تا پتر ده چوومه پيشى؛ پترى سه رگه رم ده كردم.
 ئيستا كه ته من چووته سه رى و شه ره شه پى
 زه مانه و بگه ره و به رده ي پۆژگار به ره و پيريم ده با،
 نه و شيعه رى «حاجى هاشمى نانه وازاده» م باشت
 لى حالى ده بى:

«نوورى عيشق ناييندرى، هه ر وه ك پوحى
 په روانه يه

هه ر كه س كه نه هلى دل نه بى، مه جنونى
 پى ديوانه يه»

من نه مه زانى عيشق چيبه و به رى چ
 داركييه، ته نانه ت خه به رم له غه ريزه ش نه بوو.
 كچيكي گه ره كى خومان، جارپكى دوو شه پلاغه ي
 نه فسه رى لى دام، نه و ته واو عازهب بوو و
 من مندال بووم. نه گه ر نه و چاوپيگه وتنه
 بخوينته وه و ئيشاللا مابى؛ وه بيري ديته وه.
 كه ميگم له كتيبي گورين خوينده وه، ولات
 تاريك ده بوو، به ره و مال بووم. شه وئى له
 جياتى ده رس و ده ور، هه ر خه ريكى كتيب
 خويندنه وه بووم. به چه ند شه وان ته واوم كرد،
 دوو سى جارن سه رله نوئى خويندمه وه، چى واى
 نه مابوو له به رى كه م. هاوين به سه ر ده ستاندا
 هات، پيش نه وه ي به ره و گونده كه ي خومان
 برۆمه وه؛ چه ند به رگم له كتيبه كانى ديكه ي
 نه و نووسه ره كپى و ده ماوه ي هاويندا، هه ر
 يه كه ي چه ند جارم خويندنه وه.

ئيدى سه وادم ليى كراوه، بۆ پاييزى بوومه
 كتيبخوين، به لام كه س نه بوو وه پيشم كه وئى
 و بابته ي چاكم پى بلئ، ته نانه ت هينديك له

بنه ماله كان، كتيب خويندنه وه يان به كارپكى
 باش نه ده زانى و ده يانگوت: «مندال به د عه مه ل
 ده كا»، يان ده يانگوت: نه و ماله ي كتيبي
 غه پيرى دىنى تىدابى؛ مه لايكه ي تيوه ناچى.
 نه من نه وانم نه ده زانى، به لام به دزى خه ريكى
 خويندنه وه ده بووم، جا هه رچيم وه به ر ده ست
 هاتبا، بازاپى، بى نيوه رۆك، گوپى ئاگردان،
 هه ر زۆر بايه و بۆر بايه، پيگه م داگرتبوو،
 به لام كوپه ره پى، گارانه پى، پيچكه مه پ.

له بىر مه جارى واوو هينديك له و شه وانه ي كه
 سبه ي تاقيكردنه وه بوو؛ خه ريكى خويندنه وه ي
 نه و جۆره نووسراوانه ده بووم.

بوومه خوينه ريكي به ته واوى مانا، شيت و
 شه يداى كتيب و ناشقى نووسراوه، به تايبه تى
 بوومه مه جنونى پۆمان. ده لىن له قه يس
 (مه جنون) يان پرسى: «له عه لى و معاوييه
 حه ق به كاميان بوو؟» گوتى: «نه گه ر
 پاستيتان ده وئى، حه ق به له يلاى من بوو».
 پاشان، پاشى ده - پازده سال خويندنه وه،
 هۆى نه و وه شوپن كه وتن و ئوگرييه ي خويندنه وه،
 به تايبه تى خويندنه وه ي چيروكم بۆ پرون
 بووه وه. ده گه راوه بۆ ته مه نى زۆر مندالى
 كه شه وانه داىكم له په نا خۆى ده نواندم،
 حه كايه تى بۆ ده كوتم هه تا خه وم لى ده كه وت.
 من عاده تم به نه قل و نه زيله گرتبوو. بپوام
 پى بكه ن بنياده م هه تا ده مرئى، داىكى هه ر
 پيوسته. داىك گه وره ترين خه لاتى خوايه بۆ
 ئينسان.

داىكم به پاويزيكي زۆر خۆش حه كايه تى بۆ
 ده گوتم، ئيستا ده زانم ئاهه نكى چيروكيان هه بوو،
 ويپراى گيپرايه وه، ده ستيشى به پشتيدا دىنام،
 ده يلاواندمه وه و به زمانىكى مندالانه قسه ي
 بۆ ده كردم. زۆرتري چيروكه كانى ده چوونه وه

زەمانى «غەزەنەويان». سولتان مەحمود و ھەياسى خاس و ھەسەن مەھەندى، زۆرتريشى لە زمان (پيسۆن) ھە دەگىراوھ: «ئەي پيسۆن، ئەي ەمەرى مەن، ئەي چاوى مەن، ميوانم و خەستەم و بە پىيەدا ھاتووم، نەقلەيک، يان سەرگوزشتەيەكى ھەتە بۆم بگىرەوھ».

پاشان لە زمانى (پيسۆن) ھە دەستى پى دەکرد: «شەويكى لە شارى غەزەنەينى، سولتان مەحمود و ھەياسى خاس و ھەسەن مەھەندى بە جلى دەرويشى، بە شاريدا دەگەرەن. شەو پاشکابوو، شار خامۆش و پى ھەست بوو، ئەستىرە چاويان دادەگرت، لە گۆشەيەكى شارى، چراى مالىک دایسا، ھەك ئەستى و بەرد لىك دەن؛ جارجار لە كەلنى دەرگاوه وردەشەبەقەك دەبينرا. ھەژوور كەوتن، جۆلەيەك شالى تورمەي دەکرد، ھەرچەند جارئ مەكووگەي (۱) داويت و شەپىتەي (۲) پىوھ دەدا، لە بەر لىوئەوھ دەيگوت: «زمان ئامان».

ھەياسى خاس گوتى:

«مام جۆلا ئەو شالە كەي تەواو دەبى؟»

جۆلا سەرى ھەلئىنا:

«بوولئى بەيانى!»

ھەسەن مەھەندى پرسى:

«بۆ دەگەل ھەر شەپىتەيەك دەلئى: زمان

ئامان؟»

جۆلا بە توورەيى:

«ئەگەر زمان لى گەپئ، سەر سەلامەتە.

ھىندەشى لە سەر مەپۆ، دەرويشى چەنە

درىژ!»

سولتان مەحمود گوتى: «برۆين!»

پۆيشتن و بەرى بەيانى جۆلايان بە شالەوھ

لە بارەگاي سولتان حازر کرد. شال ھەرچەندى

بەوئى جوان و خۆشکەر بوو. سولتان مەحمود

پووى لە ھەسەن مەھەندى کرد: «ئەو شالە

بۆ چى دەبى؟»

- قوربان بۆوھى دەبى بە خەلات بىدەي بە

ميوانئىكى خۆشەويست!

سولتان پووى لە ھەياس کرد:

- ئەو شالە بە كەلكى چ دەئ؟

ھەياس گوتى: «ئەگەر سولتان بووكى تازەي

ھىنا، بۆي بگرتە پايەنداز».

ئەو كات سولتان پووى دە جۆلا کرد:

جۆلا ئەو شالە بۆ چى باشە؟

جۆلا دەستبەجئ:

- ئەو شالە بۆ كاتئىكى سولتان ئەمەرى خواي

بە جئھىنا؛ بە سەر مەيتەكەيدا دەن.

سولتان پەنگى غەزەبى لئ نىشت:

«جەللاد لە سەرى دە!»

جۆلا پەنگى بە پوويەوھ نەما، ھاواری کرد:

- قوربان شەوئ ئىوھم نەناسى، ئەو قسەيەم

جوابى پرسىارەكەي ھەزىر بوو، بۆيە دەمگوت

«زمان ئامان».

سولتان لە تاوانى خۆش بوو، خەلاتى کرد.

ئەوئ دەمئ كە دايكەم ئەو ھەكايەتەنەي بۆ

دەكوتەم، نيزىكەي ھەزار سال لە زەمانى سولتان

مەحمود تىپەپىيوو، كەچى لەو سىنگ بۆ ئەو

سىنگ ھەر ھاتبوو و مابۆوھ. بە نىوەرۆكى

ھەكايەتەكانى زەمانى سولتان مەحمود، زۆر شت

دەردەكەوتن كە ئەوھ ئىمە لە باسەكەمان دوور

دەخاتەوھ. ئەوھى مەبەستى مەن بوو، ئەوھ بوو كە

بلىم ھۆگريى مەن بە چىرۆك و بە شوين كتپىي

پۆمانى نەرگس (نرگس) دا و بەرەو پۆمان خويندەنەوھى

مەن، كاريگەرى ئەو ھەكايەتەنە بوو كە لە تەمەنى

مندالىيەوھ خووم پى گرتبوون و ھەوت ھەشت

سالانە بووم كە دايكەم بە پەھمەتى خوا چوو.

دايكم و خەمى دايك وردە وردە كەمپەنگ، بەلام

بەتالايى شوپنى چىرۆكەكانى، دە مېشكى مندا ھەر مابوونەوھ. دواى مردنى دايكم كە دە راستيدا بۆ من دايك و باوك بوو، چونكە باوكم دە تەمەنى نۆ مانگاندا لە دەست دابوو، بە جارېك خۆشى و شادى لە ژيانم دەرىپەپى و دەتوانم بلېم لە شاھتېرا كە وتمە گەدايى.

تەواو بە خۇدا ھاتبووم و بووبوومە كتېبخوئىنكى بەردەوام كە ئەم ھۆيانەم لى پوون بوونەوھ. ھېشتاش پېم وايە بەتالايى دايكم لە ژيانى مندا ھەيە و ھەر پېويستم بە دايك ھەيە، ھېشتاش جارى وايە بە دل ئارەزووى چىرۆكەكانى شەوانەى دەكەم و ھېشتا و ھېشتا...

* بە برپاى ئىوھ، پستە لە زيانى كوردى و فارسيدا دەبى چۆن بى؟

- كوردى و فارسى - ھەك دە پېشدا كوتمان - دوو زمانى جياوازن، بەلام نۆر نيزىكن، ھەك دوو برا. دە ھەردووكياندا پستە دەبى كورت و قولە بى، باسېش دەگۆپى. دە ھىندىك باسدا ناكړى پستە كورت بى، بەلام بە برپاى من ھەرچەندى كورتتر بى؛ لە شانان خۆشتر و دلگرتە. غەيرى كتېبى دەرسى، كە دەبى بىنەماى دەستورى تېدا بگونجى، ئەوانى تر بە كورتى جوانترن، جارى وايە تەنيا واژەيەك، دەتوانى جىگرى پستەيەكى درېژ بى، كە بە برپاى من ئەگەر ھاتە پېش، دەبى كەلكى لى ھەرگيرى.

* چ زيانىك دەكړى بلېن دەولەمەندە؟
- ئەو زيانەى زاراوھى نۆرە، ئەو دەولەمەندترە لەوى تريان.

* ئىوھ ھەك پۆماننووسىكى ناسراوى كورد، نۆرتەر شوپنتان داناو، يان شوپنتان ھەرگرتوھ؟
- من نۆرەي ئەوانەى خوئندوو منەوھ، فارسى بوون، يان ھەرگيردراونەتە سەر فارسى. دوور

نېيە نووسەرانى فارس شوپنتان لەسەر من بوويى، ئەگەرچى ھەولم داوھ ئەو شوپنە نەبى. بۆ شوپن دانانەكەش ئەوھ كارى من نېيە، كارى پەخنەگرە.

* ھەك سەرەتاي ئەم پرسىارە، ئاخۆ زمان لە پۆماندا لەگەل زمانى باقى نووسراوھ ئەدەبىيەكان بە جياواز دەزانى؟ ئەگەر وايە، جياوازي لە چى دايە؟

- دە ديالوگى قولە و كورتدا، مەبەستم پرسىار و ھەلامى ئەزموونىيە، ئەو جياوازييە نېيە، بەلام دە مۆنۆلۆگ و ديالوگى درېژدا ئەو جياوازييە ھەيە. ھۆيەكەشى ئەوھەيە پۆمان دەبى خوئنەر چاوەپى پاكړى، ئەگەر ئاكامى مەسەلەكە لە ھەولەوھ پوون بى، ئىدى حەز ناكا پۆمانەكە بخوئىتتەوھ و ھەوسەلەي بە سەر دەچى.

پۆمان، بەشى گېرآنەوھەكەى ئاھەنگى تايبەتى خۆى ھەيە، نەرمونيان و سەرنچراكېشە، بە شوپن يەكدا كارەسات دەخوئقېن، وردەكارى دېنە ئاراوھ، نېوھرۆكى پۆمان دەبى دلگەر بى و لەسەر خوئنەر ئەسەر دابنى، من پېم وايە دەبى زمانەكەش ھەرچەندى بكرى، ئاسايى و سادەتر بى.

* سەرکەوتوويى ماركيز لە چيدا دەبينن؟
- گابريئەل گارسىا ماركيز دە ئەمريكاي لاتىندا دەژى، ئەوئى ولاتىكى ئازادە بۆ نووسىن، ھەرۋەھا بۆ قسەكردن و بۆ نۆر ئازادى كە پەنگە دە ولاتانى تردا نەبى. بە گشتى بۆ پېگەيشتن بە لووتكەى تېگەيشتوويى، ئېمە پېويستمان بە ولاتى ئازاد و تېگەيشتوو ھەيە، مەبەستم لەو پېگەيشتنە، خۆدەرخستن، يان خۆدۆزىنەوھەيە. ئىنسان دە ھەر بارەيەكدا دەبى بگاتە ئەو خالە، ئەو قۇناغە، واتە قۇناغى خۆدۆزىنەوھ، ئەوجا ئەودەمى سەرە، بالايە، غەيرى ئاسايىە.

پسپۆرېكى ئەمريكايى بە ناوى «مازلۇ» دەلى: خۇدۇزىنەۋە پىۋىستى بە ھاتنە دى ئامانجەكانى ئىنسان ھەيە. بەۋ چەشەنە ئەگەر ژيان ۋەك سىگۇشەيەك، يان قالبە نووشتەيەك پەسم بگەين، لە لاي خوارپوۋە بۇ سەرى و لە بنەۋە بۇ سەرى، لە ژىللا ئاۋا دەست پى دەكا: (۱) نيازى فيزىكى. (۲) نيازى ئەمىنيەتى. (۳) نيازى كۆمەلەيتى. (۴) نيازى حورمەتى. «ئىحترام» كە كاتىك ئەۋانە دە ۋلاتدا و دە نىۋ كۆمەلدا، ھەموو ئەۋ نيازانە ھاتنە جى، ئەۋجار دەگاتە خالى سەرەۋى سىگۇشەكە و دەبىتە خۇدۇزىنەۋە، بۇ ئەۋ كەسايەتتەي مەبەستى ئىمەيە، جا لە ھەر پىشتەيەك و ھەر بابەتتىكى كارى تىدا كىردى و بىەۋى، بىجگە لەۋ ھالەتە، يانى ھاتنە جىي ئەۋ نيازانە، من دە ئەسلى «نووسىن» دا پىم واپە «ماركىز» سەرگەۋتوۋىي كارەكانى دە وردەكارى نىۋ چىرۆكەكانى دايە، كە من ئەۋ وردەكارىانە لە كىتەبەكانىدا بە تەۋاۋى ھەست پى دەكەم. دە كىتەبى «سەد سال تەنبايى»، يان «عیشقى سالاھەكانى ۋەبا» ئەۋ وردەكارىانە زۆرن.

دە پۆمانى «عیشقى سالاھەكانى ۋەبا» دا كە نازانم كراۋتە كوردى، يان نا؟ من ئارەزومە بگىتە كوردى، بە پاستى كارىكى گەۋرە كىردوۋە، يەككە لە وردەكارىيەكانى ئەۋەيە پالەۋانى چىرۆك، ئەۋىندارە و بە خاترى ئەۋىنەكەي، پۆزى شوشەيەك ئۆدكۆن دەخواتەۋە، دەيەۋى نىۋ زگى بۇن خۇش بى يا ...

دە ئاخىرى پۆمانەكەدا زۆر دەۋلەمەند دەبى، ھەزەكەي شوۋى دەمىرى و بە دلى خۇي دەگا، دەگەل ھەزەكەي سوۋرى كەشتى تايبەت دەبن، نەخۇشى «ۋەبا» ۋلاتى داگرتوۋە، كەشتىۋان دەلى:

- قورىان بۇ كۆي بۆم؟

كابرا جواب دەداتەۋە: بۇ نىۋ دلى دەرياكەن. ئەۋە وردەكارىيە و من پىم واپە ھەركەس ئەۋ پۆمانەي خۇيىندىتەۋە، ئەۋ بەشەي كۆتايى پۆمانەكەي لە بىر ماۋە.

* نىۋە پۆمان چۆن دەست پى دەكەن و قارەمان چۆن دەخولقتىن؟

- پۆمان لە سەرى من دەپزى، يانى سەرپزى دەگا، ماۋەيەكى زۆر دە پىشدا نىۋەۋىكى پۆمانەكە دە مېشكەدا دىنم و دەبەم و ھەلئىدەسەنگىنم، دىزى و قولەي پى دەكەم، چوارچىۋەي تەۋاۋى پۆمانەكە دە خەيالدا ھەلگىپ و ۋەلگىپ دەكەم، كاتىك خەيالنى پىر كىرد و لە خەۋى پاپەپاندم؛ بۇخۇي دەپزى و پىم دەنووسى. ئەۋەي دە مېشكەدايە ھەلئىدەپزىم، كەم و زىادىش دەبى. ديارە پۆمان لە ھەۋەلەۋە قارەمانى پىۋىستە، يان من ۋا بىر دەكەمەۋە قارەمانى ئەسلى لە ھەۋەلەۋە ساز دەبى، ھىندىك مۆرەي تر دە دىزىيى نووسىندا ساز دەبن. جارى واپە ئەۋ قارەمانە لاۋەكىيانە، جەۋى كارەكە لە دەست پالەۋانى ئەسلى ۋەردەگىن؛ ۋەك «پەشىدە دزە» دە پۆمانى «مىرزا» دا. بە پاستى من دە خالى نووسىندا بە سەرىدا كەۋتم و بوۋ بە پىۋىكى بەكار و ئازا، بوۋ بە ئەسل، بوۋ بە نمونە و خۇشەۋىستى خۇم و خۇپنەرەكان. ئەۋ پالەۋانە باش دەرھات، دە خالىكدا لە ھەۋەلەۋە دە خەيالدا نەبوۋ، بەلام «مىرزا» دەبوۋ شەۋى لە جىگايەك ماباۋە، پەشىد بۆيە ھاتە مەيدان، پاشان ئەۋەي لى دەرھات كە دىتمان.

دە بەسەرھاتى پەشىددا، فەرھەنگى چەتەگەرىي شانى بۇ شىل كراۋە، تەنانەت كەمىك پەسندىش كراۋە؛ چەتەي مەرد و پەند، چەتەي خاۋەن مەبەست، نەك ھەر شىرەخۆر و دەلەچە. پەشىد

فەقیرکوژ نەبوو، ھەلومەرجی ژیان و کارەساتی نالەباری خدر ئاغا، بەرەو چەتەیی برد. دە کوردەواریدا ھیندیک لە چەتەکان وابوون، جوړیک پیاوہتی و جوامیری بە بئ کہلک وەرگرتن لە فەلسەفە، کردوونی بە خەباتگیر. بۆ نمونە ھەمە تالی بانە یەکیک لەوانە بوو. یەکی دیکە لە و پالەوانە لاوہکیانە دە پۆمانی «میرزا» دا، «مەلوود کەوانە». کۆمەلی کوردەواری ئەو جوړە پیاوانە ی کەم نین. ئەو کەسایەتییانە دايمە لە سەر پئی خۆیان پراوەستاون. زار لەبەر کەس خوار ناکەنەو و بژیوی خۆیان لە سروشت وەر دەگرن، ئەوانە پیاوی خۆیان، ئەوانە بئ نیازترین بنیادەمن، کاری ناپیاوانە ناکەن و گوئ نادەنە حکومەت و ھیزی حاکم دە ولاتدا.

من چوارچێوہی پۆمانەکانم دە کۆمەلی کوردەواریدا بێر دەکەمەو، کوردانە بێر دەکەمەو و کوردانە دەنووسم، بە فەرھەنگی کوردەوارییەو، جاری وایە باسی کەسکی غەیری کوردم کردوو، دابونەريت و فەرھەنگم بەرەو ئەو لایە بردوو کە ئەو کەسە تیدا دەژی، بۆ نمونە دە پۆمانی «زیندە خەو» دا کاتیک بە خەون دەبمە «حوسین»، دە فەرھەنگی (حوسین) دا دەژیم. ژیانە نەتەوہکان ئەگەر زۆریش نيزیک بن؛ دیسان ھەر جیاوازن. دەگەل لە خەو کە پاپەپیم، دەبمەو «ئازاد»، دەبمەو کوردە ھەژارە کە، سەرلەنوئ دایە خەيالە و فکری ئالۆز و پلۆزی خۆم.

* ھەست و ئیساسی مرۆفەکان لە پۆماندا چۆن باس دەکە ی، بە تاییەتی وەختی وایە لە زمان ژنیکەوہ قسە دەکە ی، یان بێر دەکە یەو، کە لەگەل قسە و بیری پیاویک جیاوازی ھە یە؟ - کاتیک لە زیان پیاویک پا قسە دەکە م، یان بێر دەکە مەو، بە ئەندازە ی پادە ی تیگە یشتووی

ئەو کەسە کە دە پیشدا ناساندوومانە، دەدویم، جا جاری وایە ئەو نەفەرە منالە، یان ژنە، دەوکاتانە دا ھەرچی بئ، دەبئ لە قالبی ویدا بدویم و بێر بکە مەو. دە پیشدا پیویستە نووسەر شارەزای ئەوانە بئ، بەلام دە کاتی نووسیندا دەبئ بە تەواوی دە قالبی وانەوہ بچئ، ھەستی ژنانە بۆ پیاویک کەمیک چەتوونە، ھەستی پیاوانە - ئەگەر ئەو پیاوہ کوړیکی مندال بئ - ھاسانتەر.

ئەو چوون دە قالبی خەلکەوہ، دە ھونەری شانۆگەریدا چەتوونترە، چونکە لە سەر سین دە ئانیکدا دەبئ ئەم کارە جیبەجئ بکری. دە پۆماندا ھەر وەختیک ئەم ھەستە بزووت؛ دەکری ئەو دەم بنووسری. نووسین لانی کەم بۆ من وەک کۆدی تەلەفوون وایە، دايمە حازر بە دەست نییە، دەبئ پراوەستم ھەتا کۆدەکەم بۆ دەگیری.

جاریکی بۆخۆم ئەم پرسیارەم لە جەنابی دوکتۆر برایمی یوونسی کرد، دەیگوت: «من وەک کارمەندیک سەعات ھوتی بەیانی، دەچمە پشت میژەکەم و دەست دەکەم بە نووسین». پەنگە مەبەستی زۆتر وەرگیران بووی، نووسین بەم جوړە چەتوونە. من ئەم چەشنە کارەم لە دەست نایە، ھەتا نەکەومە سەر حال و ھەوای نووسین؛ بۆم نانوسری. من پۆمانی «میرزا» م بە شەش مانگان نووسی، بەم جوړە کە فەسلێکم بە سئ مانگ بۆ نووسرا و ئەوہی مایەوہ ھەمووی بە سئ مانگ. دە حالیکدا کە «زیندە خەو» م بە پینچ سال نووسیوہ و «ھاوارەبەرە» بە سئ سال. من پیم وایە نووسین کاریکی ھونەرییە و بە داوا لیکردن ناکری. دەبئ نووسەر بە تەواوی ئامادە ی نووسین بئ، دەنا بئ تام دەردئ، بە تاییەتی

ئەو بەشە نووسىنەى كە مەبەستى تۆيە، يانى حالات و ھەلسو كەوت و قسە كوردنى ژنىك لە لايەن نووسەرىكى پياو، يان بە پېچەوانە .

* لەگەل پالەوانى چيرۆكەكانت نيوانت چۆنە؟ خۆشت دەوين، يان رقت لىيانە؟! لە پۆمانەكانى تۆدا، مۆرەى نالەبار كەم گونجاو، ھۆى ئەم كارە چىيە؟

- جارى با دە پيشدا ئەو راستىيە لە خۆم بلېم، بەلئ مۆرەى مەنفى و پيسكە دە نووسراوھەكانى مندا كەمن، بەلام وەنەبئ ھەر نەبن. «بلە چەرچى» دە پۆمانى «ميرزا» دا، «حوسىن» دە «زىندەخەو» دا و زۆرى تىرش ئاپۆرە ھەن، بەلام بە تىكرپايى زۆر نىن، ئەو دەچىتەو ھەر جىھانبينى نووسەر. ھەر بە راستىش من پېم وايە كۆمەلى كوردەوارى، پياو، يان ژنى زۆر خراپى كەمن. كورد ميللەتئىكى نەجىب و ھەزارە، زىدە خوازى نىيە، ئەگەر لىي بنەو و نەيھاروژئىن؛ پەنگە زۆر پتر لە ئىستاش ئارام و لەسەرەخۆ و نەجىب بئ. منىش دەو كۆمەلەدا دەژىم، لەسەر ئەو ميللەتەش دەنووسم. من بۆخۆم كەمتر لە پۆماندا خۆ لە مۆقى پيس و ملۆزمى نەعاملاو و نەحەواو دەدەم، يان باشتەرە بلېم بۆم دروست ناكريئ، تەنانەت دە «زىندەخەو» دا حوسىنم ھەيە، بەلام دە ئاخريدا ئەويش لە كوردەوھى خۆى پەژىوان دەبىتەو و ئاخري خۆى دەكوژئ.

زۆر نووسەر ھەن لە سازكردنى دەسكرى پيسكە، شارەزاترن لە دەسكرى خاوين و پېكوپيئىك. بۆ نمونە «مەحمودى دەولتە ئابادى» لە پۆمانى بە نرخی «كئليدەر» دا، شتى وای سازكردو، بنيادەم زەندەقى دەچئ، ھەك «عەبباس جان»، «قەدير»، «ماھ دەرويش»، بەرەللاوھەرەللاى دنيايەى لە پەنا

پالەوانى ھەك «زىوەر» و «خان عەموو» كۆ كوردووتەو. لە ھەمووانىش پالەوانتر «گول مەمەد» ھە كە دەتوانم بلېم دەولتە ئابادى لە پالەوانسازيدا لە ھەموو كەس شارەزاترە .

با برېكيش بگە پيئىنەو ھەر مامەلە دەگەل پالەوانەكانم دە چيرۆكدە. بەلئ من دەگەل كەسايەتى چيرۆكەكانمدا دەژىم، زۆرىش دەژىم، دە پيشدا دە خەيالمدە، پاشان كاتى نووسىن. ئەو دەگەل ژيانە، يان دەگەل بىر كوردنەو، باشتەر بلېم چوون دە قەوارە و قالبى ئەوانەو، چەشنىك يەكەتى، دۆستايەتى و خۆشەويستى پيئىك دىئىن، دە خۆشەويستىكانىندا خۆشم و دە دەردەكانىندا ھەست بە ژان دەكەم. بوومە ميرزا، بوومە ياي ناز، بوومە وەتمان و بوومە ھەموويان، جا بە تايبەتى ئەگەر وا ھات و لە يەكيان بۆ بەردەوام جيا بوومەو، ھەك «پەشىدە دزە»، بە جارىكى خەم دام دەگرئ. من فەكر دەكەم ئەو ھۆگرييە دە خويئەريشدا ھەيە؛ ئەگەر نووسراوھەكە كارىگەرى قوول و تەواوى لە سەر خويئەر كەردبئ. كاتىك پۆمانى «ميرزا» چوو دە بازاپەو، بەشئىكى دەكرئ بلېم زۆر لە خويئەران، بە نامە، يان بە تەلەفوون گلەبىيان لە كوژرانى «پەشىدە دزە» دەكرد، ئەوانىش خەميان بوو، ئەوانىش منيان بە تاوانبار دەزانى و دەيانگوت: «بۆ پەشىدەت كوشت؟!»

* بە برپاوى ئىتوھ - لە مانايەكى گشتيدا - پۆمان، يانى چى؟

- بە برپاوى من پۆمان، يانى ژيان، بەسەرھات، بىرەوھرى، يان ئەو خەيالەى زەينى نووسەرى پېر كوردووتەو، جا ئەو پېر كوردنەو، فەلسەفە بئ، مېژوو بئ، يان تەنز بئ، دە قالبى ھەر شئووزىكدا ھەلپژئ، دەبىتە پۆمان.

* ئەگەر بمانەوئ پلە و پایە یەکت بۆ دیاری بکەین، دەبئ بلیئین چ چەشنە پۆماننووسیکی؟ - من نامەوئ ئەرک بۆ ئیو، یان کەسیکی دیکە دیاری کەم، کەیفی خۆتانە چیم پئ دەلئین، بەلام بۆخۆم پیم وایە من نووسەرئیکى لادئیم.

* بۆ خۆت بە دئھاتی دەناسی؟ چەند سالە لە شاردا دەژی؟

- ۴۵ سالە دە شاردا دەژیم، بەلام ئەو شارانەى من تئیاندا ژیاوم؛ دە فەرھەنگی دئیاندا دەبئیم. من نووسەرئیکى گوندیم و بە کەمیشی نازانم.

* کەى «ھاوارەبەرە» ت دەست پئ کرد و چۆن بوو بەو فکرە گەیشتی پۆمان بنووسی؟ - ۲۰ سال لەوہى پئش خەریکی ئاخەر لاپەرەکانى «ھاوارەبەرە» بووم. من لەمئژ بوو مەیدانى پۆمان دە ئەدەبى کوردیدا بەتال دەدیت. نوسخەیکى واشم بە دەستەوہ نەبوو بیکەمە سەرەمشق، لەودىوى کوردستان پۆمانیان ھەبوو، بەلام ئەو ئالوگۆر و ھاموشۆیەى ئیستا ھەیە، ئەودەم نەبوو. من دە چیرۆکی کوردیدا تەنیا «پیکەنینى گەدا»ى (حەسەنى قزلی)م خوئندبووہو، کە وەک دەزانین کۆمەلئیک کورته چیرۆکە و کتیبى «باقەبئین»ى ئەحمەدى قازى کە تەنزە و ھىچى تر. دەمویست بنووسم، ئەمما نەمدەزانى چۆن دەست پئ بکەم.

پۆمانى فارسیم زۆر خوئندبووہو، بەلام وەک دە پئشدا گۆتم یەکیک لە ئەسلەکانى پۆمان ئەوہیە، مۆرى نەتەوايەتى بە نئوچاوانییەوہ ھەبئ. پۆماننووسى کورد دەبئ کوردانە بئیر بکاتەوہ و کوردانە بنووسئ، پستەکانى وەرگئپراوى زمانئیکى دیکە نەبن، حالەتى دەستورى و پاش و پئشى واژەکان، لە قەرارى خۆى دابئ، وە... جا بەو ئالۆزى فکرى و ئەمانەتخووزییەوہ کارەکەم لە بەر چەتوون بوو،

بەلام بە نازایەتییەوہ دەتوانم بلیم ھەلمکوتا سەرى و تا رادەیکە سەرکەوتم.

من خەریکی نووسىنى «ھاوارەبەرە» بووم، دە خەيالى خۆمدا دەمگوت ئەگەر ھاتو تەواوم کرد؛ ھەر فەسلەى دە ژمارەیکى گۆشارى (سروہ)دا چاپ دەکەم. ئەگەر ھاتو پئشوازى لئ کرا، دەکرئ بیکەینە کتیبئیکى سەرەخۆ. ئەوئ دەمئ دۆستى خۆشەویستم «سەلاخى عەرەبى» سەلاخى ئاشتى ئیستئ کە لە شارى «بووشپەر» سەریاز بوو، ھەر چەند جارئ بۆ پشوودان بەرەو سابلاخ دەبۆو، بە بۆکاندا دەھاتەوہ و سەرئیکى مامۆستا حەقیقى دەدا و منیشى بە سەر دەکردەوہ. قسەى خۆمان بئ، دەزگىرانەکەى خەلکى بۆکان بوو، خوا پیم نەگرئ ئیمەى کردبووہ بیانوو. بەینى خۆمانە، ھاتنى بۆ ئیرە ھىلاکەتیشى تئیدا بوو، کەچى ھەموو جارئ لیرە دەماوہ. جارئیکیان من خەریکی نووسین بووم، ھات و پرسى و بئروپاى خۆم پئ گوت، مى لئ سوورپاندم و گوتى: «نەوہللا یەکجارى بیکە کتیبئیکى سەرەخۆ و (سروہ) جارى وایە بە دوو مانگان نایەتە دەرئ، خوئنەر بەشى ھەوہلئى لە بئیر دەچئتەوہ تا بەشى دووہمى دەگاتە دەستى».

منیش قسەکەم پەسند کرد و کردمە کتیب. مالى ئاوەدان بئ، کارەکە بە قازانچ تەواو بوو. ئەوئ دەمئ سروہ و بنکەى سەلاخەددین دەو ولاتەدا تاقانە بوون. کتیبم دانئ و مالىان ئاوەدان بئ چاپیان کرد. ئەو پۆمانە ھەلە و پەلەى تاپسى تئدایە، ھەلە و پەلەى خۆشمى پەنگە کەم نەبن، بەلام لە قەدەر ئەوئ دەمئ باشە و دەو حال و ھەوايەدا خراب دەرنەھات. * پئت وایە پۆمانى ئەمپۆى کوردى، بە چ شئوازئیک بنووسرئ باشتەرە؟

- ئېمە ھەموو سەبک و شىۋازىكمان پېۋىستە، چونكى درەنگ پېگەبېۋىن، دەكرى بلىم دە پى داین، ئەژماری پۆمانە كوردبېھەكان زۆر نین، ئەوانیش لاساكردەنەون، ئېمە تا ئىستى سەبكى سەرىھە خۆمان نىیە .

من زۆرم گوئى ئەداۋەتە سەبک، (ھاۋارەبەرە) و (مىرزا) ھەروا ئاسایی و «پىالیستى»ن، ھەرچەند لە ھىندىك شوپىندا خەيال بە قەۋەتە و دەكرى بلىم خەيالین و كارەكە بەرەو پىالیستى خەيالى چوۋە، بەلام سەرچەم كارەكە ھەر نەگوپاۋە .

دە «زىندەخەو»دا بە بېرواى خۆم وىستومە سى چەشنە شىۋاز، لە پەنايەك مۆنتاز بکەم . پىالیسم و ئوستورە و پۆست مۆدېرن؛ يانى ژيانى ئاسایی «ئازاد» پالەۋانى سەرەكى پۆمانەكە، لە پەنا بەسەرھات و ھەكايەتەكانى داىە خەيال، دەگەل خەۋنەكانى ئازاد . نازانم چەندە سەرکەوتو بووم، ئەو كارى پەخنەگرە كە دەبى نەزەر بەدا و كارەكە نەغد (نەقد) كاتەو .

ئېمە جارى زۆرمان ماۋە بگەينى، لە ھەمووان پېۋىستەر ئەو ھەيە كە ھىشتى وىراستارمان نىیە . نووسەرى بى ئەنوا دەبى لە چەنگ و نىنۆك بکەۋى، دەبى ھەلەى پىتچن بدۆزىتەو و پاستى كاتەو، دەبى ئەۋەى باسى سەرە، خۆى لى نەدا، دەبى تەرح و تەپاحى پووجلدى (نەخش و نەخشەسازى بەرگ)ى بۆ ھەلبۇرئى، دەبى ھەزار كۆپرەۋەرى لەسەر بکىشى ھەتا دەگاتى . پەخنەگرەكان زۆرتر دە ھەولى ئىراد دىتەنەون، ديارە من لە پەخنە نەترساوم، بەلام بۆ ھەلسەنگاندن تەنیا دۆزىنى ئىراد كافی نىیە، بەلكو دەبى شتەكە نەغد كەينەو، لاىەنى چاك و خراپى، بە ھىزى و لاۋازى ھەلسەنگىنن و بەسەرىو نەچىن .

* لە كەسايەتى بەرھەمەكانت، كامىانت زۆرتر خۆش دەۋى؟
- «مىرزا»

* لە سەرچەمى كارەكانت چى؟
- «زىندەخەو»م پتر بە دلە و لە ھەمووشيانم خۆشتر دەۋى . نووسەر بۆ بەرھەمەكانى ھەك دايك و باوك وايە، مندالى چووكەى، يانى پاشەبەرەى، لە ھەمووان خۆشتر دەۋى . من ھەرچەند كىتېبى «مىرزا» زۆر بە سەرکەوتو دەزانم، بەلام «زىندەخەو»م زۆر پى باشتەر . ئەو نووسەر خۆيەتى دە بىر و بۆچوونى خۆيدا، بەرە بەرە بەرە چاكى و بەرەو باشبوون دەپا، دە ئاخريدا ھىى وا ھەيە لە نووسىن دەكەۋى و ئەگەر ئازا بى، خۆى لە ھەموو كەس زووتر لەو ئالگوپە ھالى دەبى، قەلەم ماچ دەكا و دايدەنى . ھىى واش ھەيە دەست ناكىشىتەو و بەردەزورە پە مېشىكى خويئەر دەخا .

من ھەر كاتىك ھەست بکەم توانايى نووسىنم نەماۋە، پادەۋەستم، بەلام دايمە چاۋەپى بەرھەمى بە ھىزى لاۋەكان دەبم و سەرکەوتنى خۆم لەواندا دەبىنم . ھەر بەرھەمىك ھەتا نەنوسراۋە، ھىى خاۋەنىەتى، دەگەل ھاتە سەر كاغەز، دەبىتە ھىى خەلك و دەبىتە ئەدەبىياتى مىللەت . نووسەر لە كۆتايى ژيانيدا تەنیا ناۋىكى وىشىكى بۆ دەمىنئىتەو، ئەۋىش بە كەلكى خۆى نايە .

* بىۋورن، دەكرى بىروپاتان سەبارەت بەم وشانە بفرمەون؟
- تىكايە .

خودا: ئەو كەسەى دە خەيالى ئېمەدا ھەيە، واژەيەكى لە پادەبەدەر توانايە .
دین: پېۋىشۋىنى بېروا پىكراۋ .
ئىنسان: ئەو گيانلەبەرەنەى پىكەو ھۆگرىيان ھەبى .

ژيان: خەبات لە پېناوى ئازادى.

كورد: نەتەوەى مەزڵووم.

ناسيۆنالىزم: خۆ ويستن بۆ بە خۆ گەيشتن.

مەستى: گىژى و خۆشى پىكەو، تايبەتى
ئارەق خواردنەو، نىيە، وەك ئەو شىعرە بەرزەى
عەلى حەسەنىانى: «چاوت دە چاوى من بېرە،
با مەستى بادە بم»

سنوور: شوپىنى ديارىكراو، هيل.

گولسى سوور: ئەوەى چاوبە دىتنى حەز
بكا، بىرەوهرى پوومەتېكى سوور، يان ليوپكى
ئال.

وەفادارى: خەيالى خا.

دۆست و پەفيق: ئەوانەى دەكرى سفرەى
دليان لە لا بكەيەو.

گريان: ئەوپەرى ناخۆشى و خەم، يان خۆشى
و شاگەشكە بوون.

مانگى گولان: مانگىكى بەهار، ئەو مانگەى
گول دەپشكوون.

سەفەر: ھەر چەشنە دووركەوتنەو، يەك بە خۆشى.

سيكس: ھەموو شتېك.

لاوى: ئەو كاتەى، تەنيا ئەو بە تەمەن حىساب
دەكرى.

جوانى: لاوى و پىكوپىكى ھەموو ئەندام.

ئازادى: ئەوەى من ھەرگىز نەمبوو.

پەلكەزىپىنە: ئەو يارەى خۆشت دەوئ.

شەونم: ئاوانگى بەرەبەيانى ژيان.

ئەوين: حەز.

زىندان: ئەوپەرى بى بايەخى مرؤ.

ميرزا: ئەو كورپە كوردەى من دەلېم.

حەسەن زىرەك: چارەپەشتىرەى ھونەرمانەندى
كورد.

تاووس: كىژى شەنگ و شوخ و چوززە.

پەراويزەكان:

۱- مەكووكە: ئەو گويەى دە جۆلاييدا بەن، يان
دەزوى پىو دەكەن و بە مابەينى پايەل و پۆدا
بەپچ دەكرى.

۲- شەپىتە: ئەو كەرەسەى دە جۆلاييدا پايەل و
پۆى پىكەو دەچنئ و سفتى دەكا.